

ffition. Ved at fremtvinge en saadan Forholdsregel sætter man Finantsministeren istand til med større Lethed at føre Tilsyn med Kasseforvaltningen og spare mange Pengeudgifter, og det ligger allerede i vor hele Budgetterings Natur, at man mere og mere skal arbejde hen til, at enhver Administrator forud veed, hvad han vil, med hvilke Pengemidler han vil det, og hvorledes han vil det, og, saasnart det er Tilfældet, saasnart det bliver til Virkelighed, og saasnart de Summer, der forlanges bevilgede, ikke forlanges paa kvants ester løse Betragtninger, saa vil man undgaae de Ulemper, som nu ere tilstede, idet man f. Ex. ofte seer, at den Sum, der forlanges til en Bygning, uagtet man forud gjør Overslag, dog, inden Bygningen er færdig, er overstreden med 10, 12, 16, 20,000 Rd., ja, naar det er en stor Bygning, endog med 30 pCt. af det, der var begjært, fordi der er kommet en ny Bygmester, som har forandret Plan og Overslag og indladt sig paa Contracter, som fra først af slet ikke vare forudsatte; alt dette vil man, som sagt, undgaae, naar de Vedkommende blive tvungne til at vide hvad, de ville og til hvilken Tid, de ville det. Jeg er fuldkommen overbevist om, at dette Forslag, hvis det bliver gennemført, vil være til Fordeel for Finantsministeren ligeoverfor de andre Ministre. Det er Noget, man aldrig maa glemme, at fornuftigviis maa Finantsministeren og den bevilgende Myndighed være gode Venner, og derimod Finantsministeren og de administrative Ministre i stadig Krig. De administrative Ministre ville altid have Penge ud af Finantsministerens Lomme, og han har intet andet Bærgemiddel derimod, end at sige: Rigsdagen har lukket, Kongen har lukket for Kassen ved denne distributive Bestemmelse; det er ikke muligt at skaffe Pengene tilveie. Der er en Bane, som jeg troer der existerer i hele vor finansielle Virksomhed — det skulde glæde mig, om den ærede Minister kunde modbevise det — nemlig at de administrative Ministre ikke efterhaanden anvise Summer til enkelte specielle Behov, til Betaling af allerede fuldbyrdede Forpligtelser, men de anvise paa deres forffjellige Conti runde Summer, tage dem i deres egne

particulære Kasser, eller have dem staaende i andre offentlige Kasser, og anvise saa selv til disse specielle Udbetalinger. Dersom dette forholder sig saaledes, saa er det en Feil, en meget stor Feil. Jeg er overbevist om, at det er saaledes paa mange Steder — jeg veed ikke, om det er saaledes overalt — men om det er saa paa et eneste Sted, saa er det en stor Feil. Dersom den ærede Minister siger: det er en Vanffelighed, som ikke strax kan afhjælpes, saa siger jeg: det begriber jeg. Jeg begriber meget godt, at alle denne Slags Sager kræver en længere Tid for at bringes i Udførelse, men de blive kun bragte i Udførelse derved, at den ærede Minister siger: ja, det er rigtigt, det er billigt, det er rimeligviis gjørligt, naar enhver af os fra sin Side i den Retning arbejder for at naae det, som han kan. Den ærede Minister har jo allerede i den Henseende viist, at han kan komme dette Forslag imøde, nemlig med Hensyn til § 26, idet han nemlig har sagt, at der allerede under hans Ministerium forberedes saadanne Oversigter over Communerne Budgetter og Udgifter i det Hele; men den ærede Minister tvivlede kun om, at det var en Nødvendighed, at de bleve forelagte tilligemed Finantsloven. Jeg har allerede tidligere gjort opmærksom paa, hvorfor jeg anseer det for nødvendigt. Ved Finantsloven bevilge vi nemlig mere og mere Udgifter, som skulle gaae directe fra Communerne, og vi ere for lidet opmærksomme paa, hvor stærkt allerede mange Communer ere berørte; vi ville ikke komme bort fra denne Bane, naar det ikke ligger klart og tydeligt for os, hvilken Indflydelse det vil have paa Communerne. Naar de see deres Budgetter eller, dersom man hellere vil det, deres Regnskab for det sidste Aar træde frem som et officielt, offentliggjort Bilag til Finantsloven, saa ville de ogsaa tage deres Kræfter sammen og bearbejde Gjenstanden ganske anderledes. Naar den ærede Minister siger, at min Mening jo kun kan være, at det skal komme frem som et Bilag, saa siger jeg, at det ogsaa er min Mening, thi jeg arbejder kun hen til at skaffe Communerne en ikke ringe Frihed, og jeg holder allerede for, at vi gjøre et Indgreb i den kommunale Frihed ved den Bestatningsmyndig-